

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVU, piata mare Nr. 22.

„GAZETA” IESE ÎN FIECARE ȘI.

Pe unu anu 12 fior., pe șese lunu 6 fior., pe trei lunu 3 fior.
România și străinătate:

Pe anu 40 fr., pe șese lunu 20 fr., pe trei lunu 10 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O serie garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierii nefrancate nu se primește / Manuscrise nu se retrămătă.

ANULU XLIX.

Nº. 10.

Luni, Marți 14 (26) Ianuariu.

1886.

Şovinismul maghiar și d. Tisza.

Brașovu, 13 Ianuariu 1886.

Unu escelentu comentară la discuționea pornită asupra cestiunii naționalităților, cu ocasiunea desbatelor bugetare în dieta Ungariei, face diarul autonominist „Vaterland“ din Viena, dela 19 Ianuariu c. Intr'unu articulă relativă la politica de naționalitate în Ungaria dice acesta făia următoarele:

„Cu ocasiunea desbaterei generale asupra bugetului statului ungăr oposiționea maghiară din dietă a adus din nou în discuție și cestiunea naționalităților precum și atitudinea guvernului față cu diferențele popore ale statului. I s'a obiectat guvernului, că în cestiunea naționalităților nu dovedește „energiă“ și că în urma acestei „în cei de ce an din urmă agitație în contra ideei de statungare a crescut“. Lipsesc în acțiunile guvernului „politica națională“ conducețore, care după definiționea unui distinsu deputat oposiționalu consistă în aceea, „de a susține și a întări statulungăr, de a forma din poporaționea Ungariei o unitate tare și de a asigura existența națională independentă și domnirea rassei maghiare.“

„Acesta definițione ne învață îndestul că în fondu nu este nică o diferență între partida guvernului și între oposițione asupra „politicei naționale“ și a „ideei de statungăr.“ Amândouă direcționile au scopul de a face din statul poliglotu unu statu naționalu maghiar esclusivu, unificat și prin limbă. Opoziționea numai de aceea este nemulțamătă, pentru că după a ei părere guvernul și partida lui au procedat în acesta privință în modu prea moderat și îngăduitoru. Faptul, că toate partidele maghiare din dietă suntu una în cestiunea naționalităților, care consistă mai vîrtoșu în întărirea egiemoniei rassei domnitore și în ilotisarea (dela „ilotu“) tuturor celorlalte naționalități ale terii, acestu faptu a fncetat de multu și mai fi unu secretu pentru cei ce cunoștu împrejurările. Nu trebuie decât să fi omul cu ochii deschiși și ușor va putea observa pretutindenea acestei armoniă.“

„Cu toate astea se pare, că politicului și omului de statungăr, care conduce adăfrânele guvernului, îi insuflă îrcari temeri faptul, că șovinismul maghiar cresc pe și ce merge. Amă observat și la altă ocasiune, cum a respinsu elu proiectul de a se impune dăr tuturor locuitorilor terii în favoarea reuniunilor de maghiarisare, și cum i-a admoniatu să nu provoce pe nemaghiari. În discursul său dela 14 l. c. declară, că elu „nu va cedă pretenționilor șovinismului maghiar.“

Acesta nu poate fi decât laudabilu; în trăcatu observăm, că d-lu Tisza apróbă totodată existența acestui „șovinism maghiar“, despre care d. Iókay a susținutu în discursul său în dreptă contra comitelui Albert Apponyi și rostitu în Cașovia, că n'ar exista. Dér d-lu Tisza mai adauge, că „respinge ori ce pretensiune a naționalităților, ce merge prea departe“. E de regretat, că n'a indicat unele din aceste pretenționi, „ce mergu prea departe.“ Pe cât scimă noi, toate dorințele și gravaminele nemaghiarilor în privința naționalității loru se mișcă în nisice margini forte modeste; ba ele nici că consistă în altceva, decât în cererea de a se executa cu dreptate concesiunile și aşa forte minime ale aşa numitei „legi de naționalitate“ din (anul 1868*). Dér și acesta pretensiune este considerată ca una „ce merge prea departe“, atunci într'ade-

vără, că nu mai e modru de înțelegere cu aceste naționalități; atunci fără îndoială, că stă rău și cu pacea internă a terii și cu prosperarea ei viitoare“.

„D-lu Tisza dice: „Idea de statu ungăr se poate apăra și în limba germană.“ „Mișcarea“ ce a produs' o acesta aserțione pe băncile stângi este tremec, o înțelegem ferte bine; dela „viua aprobară“ pe partea dréptă (guvernamentală) amă dori însă, că să se tragă din ea și consecințele necesare și practice. Décă esistența și prosperitatea Ungariei nu este legată de sibolețul unificării limbistice; decă acesta esistență este condiționată în modu forte însemnatu și dela energeticul concursu alu nemaghiarilor, atunci aceia, cari combatu elementele nemaghiare ca „strâine“ și caută a-le slabii pe acestea, său chiar a-le respinge, său celu puținu a-le absórbe, atunci, dicem, lovesc într'unu interesu vitalu alu terii; atunci pretinde același interesu, ca aceste elemente, ca totu atât factori însemnatu pentru susținerea și prosperitatea terii, să fiă înaintate în cultura loru materială și spirituală și sprijinite prin sapte. Si fără de aceea legile positive ale terii prescriu guvernului ca să promoveze de faptu interesele naționale ale poporilor nemaghiare. Caci dóră dréptă și zelosa executare a legilor este cea dintâi datoria a organelor statului.“

„Ce vedem însă în realitate? Puterea de statu înțepină pe nemaghiari nu cu bunăvoie, ci cu hotărătă neincredere, cu toate că ministrul-președinte însuși declară, că „în contra massei celei mari a naționalităților ce trăescu în acesta teră din punctu de vedere alu patriotismului nu se poate ridica nici o acusare. Cum vine însă d-lu Tisza îndată după acesta, ca să vorbească de „nisuștele incorecte ale naționalităților?“ Este ore iubirea și cultivarea limbei materne una din aceste nisuște? Cu cuvinte volante, precum „apostolul alu Schulvereinului germanu“, „omladinistu“, „dacoromanu“ și alte de acestea, nu este nimicu disu. Acestea nu suntu decât mijloce de agitație comode ale șovinismului, care declară pe fiecare de unu „rău patriotu“, dér are nenorocirea de a fi născutu din părinți nemaghiari.

„Părerea ministrului-președinte cu privire la positiunea maghiarismului, este asemenea plină de contradicteri. Odată se provoacă la aceea, că după datele statistice ungurismulu în deceniul din urmă nu a scădutu, ci s'a înmulțit u în modu însemnatu, și apoi totușu accentuează erășii frasa „reuniunilor de cultură și de limbă“ maghiari-sătore, că „maghiarismul este amenintău“, că trebuie să se păzescă și să se apere.“

Cine amenintă maghiarismul? Contra cărui pericolu trebuie elu „să se păzescă și să se apere?“ „Reuniunile de cultură“ să întreprindă acesta luptă cu sanse de răușire? Aici este de interesu contestarea ministrului că aceste reuniuni

nu suntu în adevără decât nisice „reuniuni de luptă“ Ele provoacă lupta, ele ducu nelinișcirea între poporaționea nemaghiară, căci loru nu le este de „scutu și apărare“, ci de

atac și cucerire, de estinderea domniei. Dér „reuniunile de limbă și de cultură“ maghiară, ar avea în vedere numai înaintarea cul-

turei poporului maghiar, nici unu omu cu minte n'ar puté să obiecteze ceva contra loru. Dér o asemenea mărginire nu le stă în gându acelu-

re reunioni; totușu organizarea loru tinde la amenințarea și combaterea celorlalte naționalități, de aceea ele formeză unu mij-

locu de agitație și de nelinișcire permanentă și submineză societatea din teră și aşa destulu de desbinată. A fostu o di nenorocită aceea în care

s'a născutu idea acesta de luptă.“

„Guvernulu însuși nu se încrede în acesta

privință păcii publice și d-lu Tisza admoniează pe aceste reuniuni, ca „să nu se arunce erășii în brațele unui șovinismu esagerat“ Durere, că sunt ferte cufundate deja în acestu șovinismu. Nu trebuie omul decât se cetăscă enunțările și discuțiile acestor reuniuni spre a fi pe deplinu convinsu de acesta. Șovinismul „reuniunei sociale maghiare“ din Pesta merge chiar așa de parte, incătu și pe vîndetoriu de paie și femeile ce vîndu nisipu, voiesc să le facă așa oferă marfă loru prin strădele Budapestei numai în limba statului. Servesc ore și acesta spre întărirea „ideei de statu maghiar?“ După experiențele de până acumă ne îndoimă însă seriosu, că admoniționea ministrului-președinte se va audă, observă și urmă. Ministrul-președinte vede în aceste reuniri dovedă, că „în sunul statului ungăr, se întăresce poporul maghiar și se simte aptu, de a lăupta cu sănsele succesului“; er o opoziționea dice, că aceste reuniuni s'au născutu din „sentimentul instinctiv“, că statul și guvernul este slabu, că contrarii noștri în urma slabiciunei și lipsei a unui planu din partea nostră facu progrese și ne iau una după alta când o biserică, când o seolă. Spre a delătură acestu pericolu s'au asociat toate elementele independente ale societății, ele voesc să apere ungurismul amenințău, care este părăsitu de guvern (!!); ele dau o nouă direcție politicei naționale.

„Câtă pentru noi aceste „Kulturęgyle“-uri nu sunt decât unu productu alu șovinismului întăritu, care stă în necu causalu cu mania de persecutare a totu ce nu e maghiar. Acestu șovinismu formeză pentru o mulțime de renegati, ambicioși, fanatici naționali, agitatori, unu mijlocu binevenitu spre a continua agitațiunile prin care faptă potu ajunge cu bunicică siguranța la nume, influențe și posturi. Marea massă a poporului maghiar este străină de terorismul acestor șoviniști, der celealte cercuri ale societății și sunt supuse.“

„Toamă din punctu de vedere galu ideei de statu ungăr trebuie să condamnăm uneltrile agitatorice și turburătoare ale acestor șoviniști și ale reuniunilor loru, căci ele împedecă o înțelegere și împăcare a poporaționei poliglote. Odișoră toate poporele consideră acesta teră ca adevărata loru patria, pentru care jertfeau cu bucuria averse și sânge. De când însă Maghiarii au proclamat principiul domnirei exclusive și absolute a rassei loru și politica națională limbistică unilaterală, de atunci nelinișcea și îngrijirea între Nemaghiari este durabilă. Este periculosu de a măsura patriotismul după limba maternă. Ephialtes a fostu și elu de nascere tocmai așa de bunu Grecu ca și Leonides și de sigur n'a sciu să vorbească decât numai grecesce. Acesta însă totușu nu lă scutită, ca să-și trădeze poporul și patria sa!“

Regularea granițelor dinspre România.

In ședința dela 20 Ianuariu a camerei deputaților din Pesta, ministrul-președinte Tisza a răspunsu la o interpelare, ce i s'a adresat cu privire la regularea și încalcarea granițelor dinspre România.

Asupra regulării granițelor române, ministrul-președinte Tisza dice, că diferenții membri ai comisiunii de regulare au păreri deosebite în privința unor puncte. Dér anotimpul va face cu putință o continuare a lucrărilor la fața locului, linile de graniță se voru demarca definitiv și în casu de necesitate se va provoca și o disposiție legislativă. Ministrul nisuesce ca în cursul anului să reguleze afacerea întrătăta, incătu până la sfîrșitul anului să pătă prezenta legislativei celu puținu unu raportu claru și amărunțit. Ce privesc încalcările de granițe, continuă ministrul, de acestea cu părere de rău s'au intemplat în anul trecut, der cu toate astea nu putem nega că s'au fă-

*) Acesta nu este exactu. Scritorul articulului nu cunoște adevărata postulă ale Românilor. „Românică Revue“ pretinde a fi unu diarul de informație. Cum de informeză așa de nesufficientu pe cei din Viena? Red.

cetă incălcări totdeauna și încă din amândouă părțile. Eu nu admită însă, că guvernul nu s'a ridicat totdeauna contra astorfului de incălcări; elă a făcută acăsta, în unele cazuri și-a luată satisfacție, alte cazuri suntu pendente, în parte nici faptul nu s'a putută constata. S'a întemplată chiar, și acăsta a pricinuit mare larmă în România, că precum vă veți aduce aminte, doi gendarmi ungari au arestată și desarmată o patrulă română, care tabăra, cum se dice, din erore, pe teritoriul nostru.

Convențiunea comercială cu România.

Cestiunea reînnoirii convențiunii comerciale cu România face pe „Pester Lloyd“ dela 21 Ianuarie să se ocupe de ea în articulul de fond. În acestuia se oglindesc părurile ce domnesc asupra acestei cestiuni în cercurile guvernamentale. Étă în resumătă ce scrie oficiosul din Pnsta :

Reînnoirea convențiunii comerciale cu România înțempi greutăți. Până acum folosele cele mai multe din această convențiune le-a trasă Austria, ér jertfe și povile suntu de partea Ungariei. Ce e dreptă, tōte corporațiunile speciale ale Ungariei, camerile comerciale înainte, s'au esprimată pentru reînnoirea convențiunii, deși bilanțul acestui raportu comercial arată ce jertfe a impus Ungariei, în serviciul intereselor austriace, teritoriul vamal comunită. Cuprinsul tractatului de comerț din 1876 a promovat numai interesele austriace. La aplicarea tarifului vamal de către autoritățile române, interesul român era în armonie cu celu austriac totu așa de desu, cătă de desu era în contra interesului ungar. Cu alte cuvinte, industria austriacă concurează pe pămîntul român cu industria statelor mari; industria ungurăscă din contră concurează pe pămîntul român cu industria română. Industria mare austriacă nu suferă vexațiună, căci atunci s'ar fi strămutat în România; din contră experiența ne-a arătată, că sarcinile și vexațiunile, cărora a fostă espusă sérmana și primitiva industria Ardealului, au avut efectul, că celor loviți nu le-a rămasă altu mijloc de existență decât să emigreze pe pămîntul român. La stabilirea noului tractatului comercial guvernul ar avea datoria să validateze deosebitete interese ale industriei ungare. Mai tōte camerile comerciale s'au esprimată categorică pentru complecta înălțurare a vămuirei după valoare.

Oră cătă de hotărîr dorim reînnoirea tractatului de comerț român, totu atât de firmă e și părerea noastră, că preferim în totă privință a nu 'ncheia o convențiune, care n'ar tiné destul sămă de interesele ungurescă. Acăsta o credem atât cu privire la Austria, cătă și cu privire la România. Nu'i vorbă, unu răsboiu vamal, precum ar trebui să urmeze, dacă s'ar rupe tractările de acum, de sigură ar aduce mari perdeți monarhiei noastre; pentru România însă ar fi o calamitate. Dér se speră că guvernul român nu va tiné sămă de agitațiunile politice și nu va lăsa, ca România să ajungă față cu monarhia noastră într'o situație ca cea cu Francia. Unei pretenții seriose și pressante a guvernului nostru comună, România nu i-ar pute opune o rezistență stăruitore. Pentru acăsta încă înainte de tōte e necesară ca amândouă guvernele, celu din Viena și celu din Pesta, să fătunite asupra măsuri, că ce suntu hotărîte să acorde și ce suntu hotărîte să refuze. Tocmai aștăcetim într'o fătă din Viena, că călăiva esportor austriacă împărtășă și deosebire la importul în România, iau măsură ca să se strămute în Germania, aşa cum industria ardelenă trecă în România. Oră cum ar fi, îngrijirile ce se legă de încheierea tractatului și care se nutrescă în Bucurescă prin opinionea publică, merită cea mai mare considerație. Chiar definitivă constatare a ruperei dintre amândouă statele n'ar pute fi mai îngrijitoră, ca actuala stare de panică nesiguranță.

SCIRILE DILEI.

In săptămâna trecută s'a întrunită în Viena conferință vamală austro-ungară, ca să slabilească instrucțiunile pentru tractările privitor la încheierea unui tractat comercial și vamal cu România.

Cu privire la declararea deputatului Ladislau Szabo, care cu ocazia desbaterii bugetului a ăisă, că unu intîmă alături președintele prăpădesce a treia parte din averea statului, foile ungurescă spună că acelă intîmă este br. Herman Podmaniczky.

Contra raportelor ungurescă, care dică că în privința pactului austro-ungară s'a ajunsă la o deplină înțelegere între cele două guverne, „Narodni Listy“ afă din celu mai bună isvoră, că nu e așa. Există încă diferență în cestiunea Băncii, în cestiunea vamală și în afacerea legislației dărilor. Se speră însă că se va aiunge la o înțelegere și în aceste cestiuni.

—x—

In qilele acestei o comisiune pentru maghiarisarea numelui satelor din comitatul Pojanișu va tiné mai multe ședințe spre acestu scopă.

—x—

Despre unu ingrozitoră casă i se comunică cu data 20 Ianuarie lui „P. L.“ următoare din Timișoara: „Preotul român gr. or. din Ciuchici, comit. Carașu-Severinu, iști tinu soția sa din Octombrie 1885 închisă în pimniță, unde sérmana se nutrea din porumbă (cucuruz), fasole și cartofi crudă, ce se aflau acolo. In urma unor arătări anonime, judecătoria din Sasca ordonă cercetare domiciliară la preotul. Comisiunea judecătorescă, care intră în pimniță, i se oferă o privelisice înforătore. Pe nisice paie putredite zacea soția preotului, slăbită totală și într-o stare de plânsu. Tiranul preotă, care mai e în novăță că 'șă ar fi îngropat de viu copilul său de curând născută, fă arestată. Afacerea s'a predată tribunalului din Biserica-albă. Sérmana femeieă s'a dată în îngrijirea spitalului din Biserica-alba.“

—x—

In qilele trecute, funcționarii dela protocolul tribunalului din Dobriținu au fostu cuprinși de o mare spaimă. Unu glonțu de pușcă pătrunse prin ferestră în odaia, se isbi de părete și cădu pe masa unui scriitor. Altă nenorocire nu s'a întemplată, decât că unui funcționar să sări de spaimă pipă din gură. De urma faptului nu s'a dată.

—x—

Municipiul capitalei Budapesta a votat o sumă de 10,000 de florini pentru „Kultur-egylet-ul“ din Clușiu. Bugetul capitalei fiindu însă cam sdruncinat, nu se poate vîrsă acăstă sumă deodata, ci în rate anuale de câte 1000 fl. Să nu se uite, că acești bani suntu ai populației capitalei, a cărei majoritate e germană.

—x—

„Egyetértés“ în numărul său celu mai recentu sub titlu: „Deșteptă-te Române!“ (Ebredj román!) scrie următoare: „Cântecul revoltagor român, pe care l'au intonat rabiții Valachi antea ora la 1848 în adunarea din Blașiu, acum de nou începe să străbată între strănești și Romanilor, cără visăză de o Daciă mare și frumosă. Mai în urmă a fostu intonat la o seră a reuniunii învețătorilor valaș din tăra Bârsei, firesc cu mare entuziasm. Atragem atenținea guvernului asupra acestor demonstrații“. Étă acum întrăga presă maghiară, fără deosebire de partidă, pronunțată pe față în contra a totu ce e românescu.

—x—

Din Timișoara se scrie, că rîurile Begă și Timișul au crescutu forte repede și amenință cu inundare. Mureșul a eşită din albia sa dinjosu de Saborsinu. Lipa este forte amenințată. Mai multe comune din comit. Carașu Severinu se află sub apă.

—x—

„Egyetértés“ scrie, că comitatul Hunedoarei, celu mai săracu comitatul alături Ungariei, a rămasă în restanță de dare cu o jumătate de milionă de florini.

Calamitățile publice.

Deva, 21 Ianuarie 1886.

(Urmare.)

Administrația?! — Nu credă să aibă părechiă. Cei mai mulți funcționari, aplicați la administrație, suntu născuți administratori. — D-lu vice-comite, — care a ascultat și drepturile și a fostu într'o vreme și deputatul dietală la dieta din Budapesta, alesu cu 17 voturi, — este celebritate în cele ale administrației, — doavadă, că face economiă cu lapte, și scie imburda mese la festivități, cum a făcută, cănd cu venirea clironomului. Tōte causele administraționale le are în degetul celu micu, pentru aceea la oficiul său actele nimenei nu le caută după index, ci le cere numai dela D-sa, căci tōte éră D-sa le rezolvă.

Este bine să se scie și aceea, că capul comitatului cu unul dintre subalterii săi e frate, cu celălalt cumanat, cu alături treilea înrudit și incusită și așa mai departe. Resultatele activității sale le scie și vede și celu mai prostă. Drumurile făcute de pe vremea Nemților suntu ca măsu, ér cele laterale suntu exemplare, — căci ducă la moșii d-sale și a rudeniilor sale. — Pămîntul cumpăratu pentru „palatul“ administrației, — de unu anu de qile s'a îngrădit de nou, cătă nu s'e mai vădă tuleii de cucuruz și bostanii imprăștiați de bivol și porcă, — ér „palatul“ e gata — pe hartiă. Spitalul, fiindu unu institutu internațional, unde nu are locu politica, s'a pusă pe mai sigure base, căci de când a ajunsă pe mănu unui doator de jidău, s'a măntuită de inscripționea românescă, lăsându-se numai cea ungurăscă, dreptă doavadă, că acelă spitalu s'a ridicat nu mai din bani ungurescă adusă din Asia.

Pedepsele pentru prevaricării de pădure au începută cu desăvârșire, căci erariul éră se multămesce numai cu raporturile anuale, și fiindcă sentințele acum nu se mai potu scrie pe blanchete tipărite, de órece acum

suntu două tipografii ... pretori, sub-pretori și notari cu judecătorii comunali în districtul nostru suntu de model, dreptă aceea plănsorile, ce unii cutreză a le ridica contra unui séu altuia se reintorcă ca „neintemeiate“, séu se investigeză, fără ca să scie acuzatorii, decât după ce au aflatu dela altii, că acușele s'au dovedită de neintemeiate. Pentru aceea d-nii pretori pună și depună judecătorii și notari pe cine și precum vrău, căci astfel ceru interesele administrației.

Siguranța publică încă e exemplară, dovădă, că temnițele suntu pline de făcători de rele și de acolo nu potu scăpa, decât numai după ce li se descopere neînovăția, — și acăstă durăză adese cam lungă timpă — séu după suferirea pedepsei. Unii însă — décă se părtă bine, — se slobodă din când în când și ca să nu se bolnăvescă, se pună la lucru afară în cîmpu.

Siguranța publică o dovedește și imprejurarea, că la cea mai mică denunțare, gendarmii te-iau hopă și, pănat la ascultare, te facă să spui și ce n'ai făcută, mai eclatantă e însă când pentru 6 fl. restanță de dare, haiducul solgăbirului își pote frângă mâna, și dreptă răspătă, te duce éră elă la viceșpanul cu o sedulă, că esci judecată, și apoi Maria-Sa te pune să speli ferestri și să mătură 7 qile cancelariile, când apoi își dă calea ca să poți face recursu.

Asiguranța averei stă pe base și mai solide, dovădă defraudările — încă nedescoperite, — și că din pedepsele pentru prevaricării de pădure erariul în totu anul incasăză mai multe mii — pe hartiă, ér făptitorii plătescă, cu chitanțele la mănu, și la judele satului și la notar, și adese și la solgăbiru, pentru faptul ce au comisă altul său care a murit de căuva ană.

Fericirea poporului contribuentă o înainteză mai cu séma notarii cei zeloși, cără pună banii de porță în cuvertă și o dau la judele, să ducă banii la poșă, ér banii cără sosescă la perceptoare pe drumu se transformă din „banii de porță“ în „banii pentru competiție“ incasăză de notar, și se inducă astfel, ér judele pentru restanță de dare se trage la răspundere numai după ani, când i se vîndă boii și se amenință cu temniță.

Justiția încă are colosale folose prin unii tuneciori administrativi, că imănuările se facă așa precum se facă, drumurile suntu bune și bietului iuprocesuat ajunge a treia qili după pertractare la locul citău, — astfel statul căștigă sume enorme din timbre. Celu mai însemnatu sprință se dă însă justiției prin aceea, că mai toți notarii, cără își sciu subscrive numele rău, tacă la contracte, testamente și alte multe documente juridice cu și fără timbru, și étă că statul éră dobândesc prin raporte și prin incurcarea cauzelor, ce t'ebuescă ne-smintită apelate și astfel provădute cu timbre. — Ei, d'apoi causele lăsămantare și pupilar, acolo se vădă administrație și jurisprudență, de căi străpescă dinții.

Dér organele administrative suntu pătrunse și de sublimitatea „ideii de stat“. Cate ordinății de cuprins patrioticu nu se mai dau la lumină; cum aștă dascălii maghiari și dascălițele maghiare au misiuni de civilizație în mijlocul poporului prost și sedusă de agitatori, nișă nu se poate spune, — ba falșul patriotismu a prinsu rădăcină pănat și în oficiile postale, unde spre memento oficialilor nemaghiari, se espună pungi, pentru contributori la „Kulturgylet“ din Clușiu. Va să dică, poporul contribuentă, se fericesc și pe calea administrației, așa, ca dóră nicări în lume. Astfel, vedeți, d-le Redactor, că cei ce au în mănu sōrtea comitatului nostru au cuvinte destul de tară, a striga și a arăta cu degetul, ca pe nisice nepatriot, pe toți căi nu jocă mendrele cu ei impreună. Totu în sensul de mai susă așă pută se continuu, precum am ăisă, în tomuri întrăgi, d'er voi înțeta, că sciu bine, cum că glasul meu sună în pustiă.

Ca încheiere, vă comunică, că în curândă ministrul de justiție va decide trimiterea în pensiune a unui jude reg. român dela Tribunalul din Deva, — astfel va rămânea aici numai unu jude român, din trei căi au fostu, căci „așa cere“ echitatea și dréptă pretensiune a celor două sute de mii de Români, menită a contribui în banii și în sânge.

Se mai vorbesc, că are să fă transferat și procurorul S. Il. care a făcută domnilor situatiunei destul de servicii, în contul reputației sale de Român. Celu puținu acum va pută vedé și d-sa, că nu mai au trebuită de serviciile sale, căci a preparat bine terenul. Ii voră dică și lui: Maurul și-a făcută datoria, Maurul poate lua lumea în capă la bătrâneț. — Asta e răsplata celor cără suntu precum a fostu D-sa.

Cassiu.

„Séra de Silvestru în Bosovici“.

Almajū (com. Caraș-Svaeriu) la 6 Ianuarie 1886.

Este o datină vechiă între creștini, de a-și petrece sărbătorile într-o confidențială și deschilințe pe treceri. Această datină s'a serbată și în orășelul din fostul confinu militar româno-bănicu, Bosovici, în sărbătoarea

de 31 Decembrie 1885 st. n., în localitatea casinei germane de aici, unde totușii adunați avură o rară primire și adăpostu pentru a medita asupra întâmplărilor bune ori rele din anul, ce intre conversările lor, din ce în ce se aprobia mai tare de sfîrșit.

Susă disul orășel este cu puțină excepție lăcută curată numai de Român, fost grănicer, și deși suntu aici vre'o călăvă Germană ca industria și apoi vreo 4-5 Maghiari, cu oficienții dimpreună, — totușu una intre acestea a fostu cea mai bună armonie. Este dreptă, că dintre frații Maghiari unul, și anume, notarul comună din locu, a format cutare elică și partidă aici, pote din interes personale, pote însă că și din motive politice, dăr Românu pacientul l'a lăsat în pace, admirându-neobrăncica și cutezanța acestui satelit patriotic. Însă acăstă răbdare și paciență a Românu, acum, că și în alte mominte mai de mare pondere, fă prin susnumitul notar Bessenyei Odón răzbună, și pănea, cu care-lă hrănesc Românu din munca și sudoreea sa, fă răsplătită în preseră acestui an nou prin o faptă, care caracterizează virtuțile și cultura susă disului notar, dăr care faptă, de altă parte, va temă ambiționarea Românu până la rărunchi, fiind comisă din prupusul de batjocură și umilire pentru națională română.

In localitatea casinei germane — acăreia membrii suntu în număr mare și dintre Român — printre iconele lui Ludovic Kossuth, Karoly Tabajdy, a principali de coroană și altele, — erau și două icone române, care reprezentau trecerea armatei române preste Dunăre și luarea Griviței; notarului „patriot” nu i-au convenit aceste icone, de aceea în séră de Silvestru — după ce să incercă a-le sfârma și nimici prin svârlire de pahară, dela care faptă însă fă reținută prin d-lă Iuliu Gall — le scosă din ramele lor și, mănjându-le, le-a repusă așa mănjite în rame; vedă bine, membrii casinei la acăstă faptă s-au scandalizat, și atinsul notar din partea casinei fă pedepsit protocolar: cu eschidere dintre membrii casinei. Ce privește acăstă procedere corectă a casinei, nu avem niciu de disu, căci casina vădendu-să ofensată în proprietatea să, în altu modu nu a putut păsi. Dăr fiind în acăstă casină și alte icone, nu înțelegem? ce motivă la indemnitate pe Bessenyei Odón, ca chiar numai pe aceste două să-le mutileze și să-le așeze așa în ramele lor. Apoi este a-să sci, că fiind Bessenyei Odón oficiant public, și anume: notar, convine ore acăstă faptă cu starea lui ori ba! Ore atare faptă scandalosă, comisă în locu publicu, în sensul legii este condamnabilă, ori nu este? Décă da, apoi față cu acestu faptă deplinită respectiva autoritate administrativă facutu-și-a ore datorință? Nu va strica, credu, décă ne vomu ocupa niște de aceste cestiuni, din punctul de vedere legalu, disciplinaru și moralu.

Nu de multu am cetită, că pentru nisice stegulete — la Brașovu, Deva și Clușiu — mai mulți indivizi și omeni cu stare și autoritate, precum și tineri scolari fuseră trași înaintea tribunalelor, ba copii de 14-16 ani fuseră chiar alungați și eliminați din scoli; prin urmare contra acestora litera legii s-a aplicat cu totă stricteță, apoi acum aducându în comparație fapta susă numitului notar cu aceste fapte, ore in sensul legii, cum va fi cuaificată de d-nii Maghiari? Când Bessenyei Odón — prin nemicirea unor insigne, ce reprezintă virtuțile militare a unei națiuni — își îndreptă batjocură și disprețul lui contra unor fapte apreute de totă lumea cultă când sciutu este, că chiar și acela, care vatamă ambiționarea individuală stîrnesce prin acăstă la agitare, — ore nu vreți a sci d-lor judecători, cu cătă mai tare stîrnesce agitație acela, care ofensă și vatamă ambiționarea și simțul unei națiuni? Ce a-ți dice d-lor dela putere, când unu Român ar ofensa faptele și virtuțile maghiare deplinite veci de anu in contra dușmanilor? Ce a-ți dice, când cineva ar lua iconă luptei dela Szeghvar, au portretul lui Ludovic Kossuth și le-ar delătura în modul comisă prin Bessenyei Odón? Au nu a-ți dice și a-ți trece în tōte foile europene, că Românu comite vandalismu?! Intrebă, cine face reacție și cine agiteză?! Au nu e între acestea chiar și Bessenyei Odón, omul regimului, satelitul patriotic? Prin urmare, elu e vrednicu de pedepsă in intălesul legii.

In fine, cu privire la morala acestui notar, ce dice respectiva autoritate administrativă despre unu oficiant, care într-o societate de omeni culti își probă neaptitudinea sa? Cum pote să fiă aptu unu individu așa de compromis, pentru unu oficiu de notar comună, și cum ilu potu pe acestu notar să-lă privescă ceilalți colegi de asemenea lor? Prin urmare d-nii notari ar avea datorință morală a lău casul de față sub judecată forte serioșă, căci la din contră să compromite și să pote aduce la idoelă capacitatea culturală-societală și simțul finu alu corporaționei notariale. Din aceste consideraționi credu de cea mai strînsă datorință a autorităților administrative a restitu reputaționea moralei bune, care trebuie susținută cu tot prețul, și in contra căreia Bessenyei Odón a păcătuită in modu nereparabil. Credem că cei mai mari voru păsi cu energie in contra acestui abuzu, și încă cu atâtă mai verțosu, căci aici este atacată și vađa autorităților superioare, căci „piscis a capite”; fiind actul comisă, îndreptat in contra naționalei noastre, noi cerem cu urgență satisfacție.

Destul ne este unu Pausz lănos, care ne-amăncată avere, și nici odată nu vomu suferi bucurosu in mijlocul nostru pe unu individu, care atacă și virtuțile noastre naționale. Din acestu motivu cerem fără amânare strămutarea lui din comuna noastră, și credem, că și reprezentaționea comună își va cunoșce stricta sa datorință de a stăru cu totă energia pe lângă autoritățile superioare pentru executarea cătă mai in grabă a acestei strămutări.

Unu grăniceru.

Musică, declamație.

De pe Timișu, 9 (21) Ianuariu 1886.

Eri, în diua de Bobotză, s-a ținut prima petrecere in localitatele hotelului cu cafenea „Concordia” din Lu-

gosu. Reuniunea română de cântări și musică, ca în toți anii, și de astă-dată, a voită să facă o primire demnă voiosului „Carnevalu”. Cu părere de rău, dăr amăsuratul adevărului, trebuie să o spunem încă din capul locului, că carnavalul de aseră a cam pășită. Cântările melodișe și execuțarea promptă, cu cari de altă dată chorul sărmeca publicul Lugoșianu, eră nu le-amăudită. Nesce piese ce au fostu cântate cu multă succesiu înainte cu călăvă anu, aseră au fostu numai recitate; vedă dómne, a fostu „serată de cântări” și așa nu putea să trăcă de totu fără cântări. In totu programul nu s-a aflată nici o cântare nouă, ci întregu întregu constată din piese vechi reînoite; e deci forte naturalu, că publicul, alu cărui gustu a incepută a se cultiva puținu, astă-seră nu numai că nu a fostu amusată, ci a rămasu indiferentă.

E dreptă, că „Reuniunea de cântări”, nu mai dispune astădi de puterile, pe cari le avea odată, nu e mai animată de acea ambițione nobilă, ce i-a datu impulsul înainte de călăvă anu la cele mai frumose și laudavere întreprinderi... totu acestea suntu puținu, — și lipsesc înse astădi mai pe susu de totu conducerea plină de tactă a unui Brediceanu. Ca în totu locul așa și aici dela capu se impune pescele.

Nu voi să mă ocupu de astădată mai multă de acestu obiectu delicat — deși o merită și e forte de lipsă, — ci mă iau voiă numai a recomenda Lugoșienilor o schimbare radicală in corpul corului lor, spre a măntui, ce să mai pote măntui: unu conducătoru bravu in capul reuniunei și mai multă ambiție, — celu mai bunu și practicu mijlocu după părerea mea.

Dăr să nu uităm că ne aflăm in sala hotelului „Concordia”. Să dăm o raită împrejurul nostru și să vedem, ce vomu puté dice despre acestu locu, cu care Lugoșienii se fălescă atâtă de multă. Sala de dansu e frumușică, ba fără exagerare potu dice, că e preste așteptare plăcută. De micuță e micuță nu-i vorbă; aranjamentul frumosu, cadrele acelea negre și pline de gustu, perdelele și tapeteria de catifea rosă, te facu să uiști unele scăderi neînsemnate. Nu putem deci, decat să gratulăm Lugoșienilor pentru acestu edificiu modernu, care aseră să prefăcuse intr-unu lăcașu de qine. Ca totu obiectul așa și acestu edificiu își are umbra sa; nu voi să amintescu însă acum nemicu despre ea, căci e forte mică și prin o îngrijire mai bună, pe viitoru s-ar face să dispară cu totul. Că e ceva strîmtore susu, că e incomodu a cobori din etagiu josu in parter la supă... e adevărată, la acestea a trebuită să se bage mai bine de sămă cand s-a edificat; așăi trebue să ne indestulim cu ce avem.

Să revinu acum și la dansu. Prese totu qisă jocul a fostu forte animat și a durat până a crepatu sf. Ioanu din gene. Mai că nici nu s-a așteptat cineva la o petrecere atâtă de voiosă, după ce corul nu anu mase, ci mai multă disgustase publicul. Se vede însă, că musica face pe omu să uite trecutul, să nu mai gândescă la viitoru, ci să trăiescă numai pentru presintu.

Dintre dómnele și domnișoarele, cari au fostu reprezentate într-unu număr destul de frumosu, fiămă permisă să amintescu in fugă pe amabilele d-sore: Rădulescu, Pesceanu, Nedelcu, Pavelu, Brancoviciu, Bordanu, Marinescu, Czegra, surorile Cobilașu, Barbu, Florescu, Jivu, Pindus etc. și d-nele Brediceanu, Pesceanu, Rădulescu Ianculescu, Chartinescu, Major, Brancoviciu, Nedelcu, Brendușu etc. etc. Costumul naționalu a fostu binișoru reprezentat, ar fi însă de dorit, ca incantătoare Lugoșiene, să arête mai multă simpatie față de acestu costumu multă mai elegantă, decat să codile franțușesci și nemțesci și încă mai cu sămă la astfel de petreceri adevărată naționale. Lăsându deci la o parte unele neajunsuri, in genere putem dice, că acăstă serată a succese binișoru și ne-a probat, că „Concordia” nu e atâtă de incomodă pentru petreceri, după cum se calcula a priori.

In fine fiă-mă permisă a pofti Lugoșienilor o „Concordia” frumosă, nu numai ca edificiu, ci și ca simbolu, ca legătură firmă intre ei, la tōte întreprinderile lor, căci numai așa mănu'n mănu voru puté face să dispară și miciile scăderi, ce se mai potu observa pe ică, pe colo.

Vă mulțumescu pentru ospitalitatea d-vostre și Vă rogă, să primiți asigurarea deosebitei mele stime și consideraționi.

SCIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. alu „Gaz. Trans.”)

CANIȚA-MARE, 25 Ianuariu. — Eri s-au cionită trei trenuri. O femeă a fostu omorită, trei persoane rănite.

BELGRADU, 25 Ianuariu. — Autoritățile cercuale ale Vranjei anunță trupe bulgare au ocupat granițele sârbo-bulgare la Vlasina. De asemenea Bulgarii au ocupat Bre-

gova și acestu faptu se consideră aci ca o provocare. Indignaționea e generală. — Ministrul de răsboiu Petrović și generalul Iovanović au fostu pensionați. — Jidovii din Pirotu au îmănatu ministrului președinte Garašaninu o rugare dă li se desdăuna pagubele ci li le-au pricinuită Bulgarii.

ATENA, 25 Ianuariu. — (Scirea „Agenției Havas.“) Reprezentantul Angliei a îmănatu eri ministrului-președinte Delyannis o telegramă din partea lui Salisbury, în care declară, că dăca Grecia va ataca pe Turcia fără motive legitime, Anglia cu consimțémentul Germaniei va împedea acțiunea pe mare a Greciei. Delyannis răspunse imediat și declară, că o demonstrație de flote, cu care s-ar amenința Grecia, ar fi unu atacu în contra demnității răsboinice și independenței Greciei și ar face să îsbucnească ostilitățile în contra Turciei.

CONSTANTINOPOLU, 25 Ianuariu. — Porta a consimțuită la alegerea Bucureștilor ca locu alu tractărilor de pace și înșarcină pe Magid-paşa să plece acolo cu delegații bulgari.

DIVERSE.

O condamnare ciudată. — Curtea criminală din Londra s-a pronunțat într-o afacere criminală, care nu este lipsită de mistere. La Hayes, aproape de Uxbridge, trăiau forte fericiți, în apartă celu puținu, unu neguțătoru bogat, d. James Gibbons și fameia sa, amendoi de 37 de ani. În diua de 15 Noemvre an. trecutu, d. James Gibbons se dusese la Taunton, spre a-și vedé nepota, Lucy Benn, pe care o iubea multă. Lucy locuise mai înainte cătă timpă la Hayes, la unchiul ei, plecă însă de aci, în urma unei certe cu mătușa sa. D. Gibbons se întorsese din Taunton chiar în diua plecării sale, cam târziu séra, și o oră mai târziu vecinii fură deșteptăți de d-na Gibbons, care în toaletă de nopte bătea la tōte ușile spre anunța, cufundată in lacrimi, că soțul ei se sinucise. Când medicii și vecinii au intrat in camera de culcare a d-lui Gibbons, l-au găsitu mortu, întinsu pe pămîntu cu corpul străpuns de patru glonțe. Două glonțe ilu loviseră in soldu, alu treilea l'a atinsu într-altă parte, și alu patrulea glonțu il intrase in inimă. În momentul catastrofei nu se găseu in casă decat d. Gibbons și fameia sa, juriul avu deci a decide, dăca d. Gibbons se sinucise sau a fostu asasinat de femeea sa. D-na Gibbons a susținută, că la întorcerea bărbatului ei avusese cu elu o certă, în privința nepoței lor; că ea fugise din camera lor comună de culcare, vădendu că d. Gibbons, in furia lui apucă unu revolveru ce avea obiceiul să îl păstreze pe măsu-i de nopte, și că de abia eșită, audise detunăturile revolverului cu care elu și-a pusă capătă vieții. Opiniunea publică era destul de dispută a accepta versiunea d-nei Gibbons neputendu înțelege, ca o femeie să și păță asasina bărbatul, după 37 de ani de viață conjugală; dăr ea avea în contra-i pe medicii, cari esaminaseră cadavrul. Acești experți au declarat, că era cu neputință ca d. Gibbons să și fi trasă cele două lovituri ce primește in soldu. Aceste constatări au determinat decizia juriului, care a condamnată pe d-na Gibbons la moarte. Ceea ce dă acestei condamnări unu caracteru cu totul excepționalu pentru Anglia, este, că ea s-a pronunțat fără a fi fostu măcar umbra unei probe directe, și numai după simpla apreciere a doi experți.

Nou abonamentu la „Gazeta Transilvaniei”.

Cu 1 Ianuariu 1886 st. v., s-a început unu nou abonamentu, la care invităm pe toți onorații amici și sprijinitori ai făcării noastre.

Prețul Abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria :

pe trei luni 3 fl.

„șese ” 6 ”

„unu anu 12 ”

Pentru România și străinătate :

pe trei luni 10 franci

„șese ” 20 ”

„unu anu 40 ”

Rugămă pe domnii abonenți, ca să binevoiască și reînnoi de cu vreme abonamentul, ca să nu se întrerupă espediționea diarului.

Domnii ce se voră abona din nou să binevoească a scrie adresa lămurită și a arăta și posta ultimă.

Administrație.

Editoru : Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabilu : Dr. Aurel Mureșianu.

Cursul la bursa de Viena

din 22 Ianuariu st. n. 1886.

Rentă de aur 4%	101.75	Bonuri croato-slavone . . . 103.75
Rentă de hârtă 5%	92.90	Despăguire p. dijma de vină ung. 98.25
Imprumutul căilor ferate ungare 152.50		Imprumutul cu premiu ung. 117.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ung. (1-ma emisiune) 98.40		Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului 123.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ung. (2-a emisiune) 127		Renta de hârtă austriacă 84.05
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ung. (3-a emisiune) 112.00		Renta de arg. austr. 84.25
Bonuri rurale ungare 103.75		Renta de aur austr. 112.20
Bonuri cu cl. de sortare 1C3 75		Losurile din 1860 . . . . . 140.40
Bonuri rurale Banat-Timiș 103.75		Acțiunile băncii austro-ungare 871
Bonuri cu cl. de sortare 103 75		Act. băncii de credită ung. 304.50
Bonuri rurale transilvane 103.75		Act. băncii de credită austriacă 298.40

Bursa de București.

Cota oficială dela 11 Ianuariu, st. v. 1886.

Cump.	vend.
Renta română (5%).	87
Renta rom. amort. (5%)	92 ¹ / ₄
convert. (6%)	85
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	30
Credit fonic. rural (7%)	101
" " (5%)	83
" urban (7%)	95
" " (6%)	88
" " (5%)	80
Banca națională a României	1111
Ac. de asig. Dacia-Rom.	—
" Națională	—
Aurul contra bilete de bancă . . .	16.
Banenote austriace contra aur. . .	2.01
	2.04

Cursul pieței Brașov

din 25 Ianuariu st. n. 1886

Bancnote românesci	Cump.	8.55	Vend.	8.60
Argint românesc		8.50		8.55
Napoleon-d'ori		9.99		10.03
Lire turcescă		11.26		11.36
Imperială		10.22		10.32
Galbenă		5.86		5.92
Scrisurile fonec. Albina		100.—		101.—
Ruble Russesci		123.—		124. ¹ / ₂
Discontulă		7—10 % pe anu.		

Numere singurative à 5 cr. din „Gazeta Transilvanie“ se pot cumpăra în tutungeria lui I. GROSS.

Nro. 448 - 1886.

PUBLICAȚIUNE!

In sensul instrucțiunii Inaltului Ministeriu reg. ung. de finanțe emise sub Nro. 45055/1885 pe lângă art. de lege XXII din 1885 referitoare la evidența catastrului dărei de pămînt, se facă prin acesta toți posesorii de pămînt atenți, cum că spre scopul rectificării catastrului dărei de pămînt au ca să arate fiecare schimbare în posesiunea său a obiectului dărei de pămînt și anume:

- a). Schimbarea posesiunii
- b). Schimbarea obiectului de dare

în decursu de 30 de zile

începând cu ziua intrării menționatelor schimbări.

c. Casurile temporanee în eliberarea de dare — în decursu de un an — începând cu ziua schimbării, în casul devastărilor pădurilor prin foc în decursu de 30 de zile.

d. Erorile și prenotările greșite în catastrul dărei de pămînt măcar când.

e. Daune elementare în decursu de 8 zile începând cu evenimentul casului de daună.

f. Inducerea mai de multe ori a unei parcele de pămînt său inducerea unei parcele în catastrul de pămînt a unei său mai multor co-mune, său inducerea unei parcele de pămînt cu unu cuprins de suprafață greșită: în totu momentul.

Sohimbările amintite sub punctele a. b. c. d. și f. sunt de a se arăta prin posesorul parcelei verbal său în scris; în casul punctului e. însă, numai în scris, și anume, dacă sunt mai mulți posesori de pămînt, prin doi plenipotenți spore acestu scop.

Primirea astfel de arătări se efectuează în orele ordinare la oficio-

1-1.

latul orășenesc de dare, unde se pot da totdeodată chiarificări și în-drumări asupra instruirei petițiunilor pentru arătare.

Intrelăsarea arătării schimbărilor obvenite la obiectele de dare în schimbarea lor din pămînt steril în pămînt fructifer, precum și schimbarea în persoana posesorului, se pedepsește, în sensul §-lui 100, respective §-lui 101 alu art. de lege XLIV din 1883 cu o pedepsă în bani de 1—8 ori după suma pagubei causate erariului.

Ca restituire a pagubei se consideră acea sumă, carea au fixat' organele menite spre purtarea evidenței dărei de pămînt, respective organele competente la controlarea purtării evidenței. La casu dacă suma acăstă nu e cunoscută, atunci conține pedepsă în bani de 1—500 fl.

Brașov, 13 Ianuariu 1886.

Magistratul orășenesc.

BOLNAVILORU

18-20

plumâni și gâtă, ofticoșii,

și celor cari suferă de Asthma se face cunoscută, că pentru bările indicate folositore „Thea Homeriana“ se poate procura ca veritabilă numai direct prin subscrismul. Broșura respectivă se trimite fără spese și franco. Un pachet cu 60 grame Homeriana, suficientă pe 2 zile, costă 70 cr. Admoneză contra cumpărării a plantei Homeriana oferită de tōte celealte firme, fiind constatată de nenevărată.

PAUL HOMERO in Triest (Austria).

Descoperitorul și preparatorul unicei veritabile plante Homeriana.

Mersul trenurilor

pe linia Predeal-Budapesta și pe linia Teiuș-Arad-Budapesta a calei ferate orientale de statu reg. ung.

Predeal-Budapesta		Budapesta—Predeal					Teiuș-Arad-Budapesta			Budapesta-Arad-Teuș		
	Trenu de persone	Trenu accelerat	Trenu omnibus	Trenu accelerat	Trenu omnibus	Trenu de persone	Trenu omnibus	Trenu de persone	Trenu de persone	Trenu accelerat	Trenu omnibus	
București	—	—	7.45	—	—	—	—	—	3.56	—	11.00	7.15
Predeal	—	—	12.50	—	—	6.47	—	—	4.27	—	8.05	1.45
Timiș	—	—	1.40	—	—	10.37	—	—	4.53	—	11.02	3.44
Brașov	—	—	2.27	—	—	P. Ladány	1.44	—	5.19	—	11.12	4.02
Feldioara	6.22	—	2.55	—	—	Várad-Velence	—	—	5.41	—	3.37	5.25
Apatia	7.01	—	3.38	—	—	Fugyi-Vásárhely	—	—	6.08	—	Glogovăț	4.13
Agostafalva	7.33	—	4.17	—	—	Mező-Telegd	—	—	6.39	—	Gyorok	4.38
Homorod	8.01	—	4.47	—	—	Rév	—	—	7.04	—	Pauliș	4.51
Hașfaleu	8.45	—	5.42	—	—	Bratacă	—	—	7.29	—	Radna-Lipova	5.10
Sighișoara	10.29	—	8.01	—	—	Bucia	—	—	7.41	—	Conopă	5.38
Elisabetopol	10.39	—	8.21	—	—	Ciucia	—	—	8.12	—	Bérzova	5.57
Mediaș	11.19	—	9.05	—	—	Huedin	—	—	8.49	—	Soborșin	6.42
Copsa mică	11.54	—	9.43	—	—	Stana	—	—	9.29	—	Zam	7.14
Micăsasa	12.12	—	10.02	—	—	Aghiriș	—	—	7.43	—	Gurasada	8.01
Blașju	12.56	—	6.20	—	—	Ghribău	—	—	8.05	—	Orăștie	10.17
Crăciunel	1.45	—	7.15	—	—	Nedea	—	—	8.21	—	Braniște	8.21
Teiuș	2.11	—	7.43	—	—	Clușiu	12.05	—	8.22	—	Devă	8.47
Aiud	2.55	—	8.29	—	—	Apahida	12.31	—	10.37	—	Simeria (Piski)	9.05
Vîntul de sus	3.17	—	8.55	—	—	Gheriș	2.16	—	10.52	—	Orăștie	10.10
Uióra	3.24	—	9.04	—	—	Cucerdea	3.12	—	11.18	—	Arad	12.24
Cucerdea	3.31	—	9.12	—	—	Teiuș	3.32	—	11.32	—	Brăile	12.53
Gheriș	4.09	—	10.23	—	—	Crăciunel	5.41	—	12.00	—	Alba-Iulia	10.43
Apahida	5.36	—	12.32	—	—	—	—	—	5.10	—	Teluș	11.19
Clușiu	5.56	—	12.59	—	—	—	—	—	6.10	—	—	2.24
Nedea	6.08	—										